

Rättsenheten
Ingrid Boström

Till Högsta Förvaltningsdomstolen

Överklagande

KLAGANDE

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, Box 201, 641 22 Katrineholm

MOTPART

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Göteborgs dom den 26 mars 2018 i mål nr 446-18

SAKEN

Ersättning enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring (ALF)

IAF överklagar kammarrättens dom och anhåller om prövningstillstånd då det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att målet prövas

YRKANDEN

IAF yrkar att [REDACTED] stängs av från rätten till arbetslöshetsersättning i 45 ersättningsdagar från och med den 1 juli 2015.

PRÖVNINGSTILLSTÅND

Rättsläget är oklart vilken sanktionsbestämmelse, 43 a § första stycket 1 eller 43 b § första stycket 1 ALF, som ska tillämpas i det fall en sökande utan giltigt skäl under pågående anställning avböjer ett erbjudande från arbetsgivaren om en förlängning av en tidsbegränsad anställning. Enligt tidigare rättspraxis från underrätterna¹ har det förhållandet att den sökande avböjt en ytterligare tidsbegränsad anställning, i direkt anslutning till att tidigare anställning upphör, betraktats som om han eller hon har avvisat ett erbjudande om ett arbete och inte som om personen lämnat sitt arbete. I och med att regelverket har ändrats innebär en sådan tillämpning av sanktionsbestämmelserna att det förhållandet att

¹ Kammarrätten i Stockholms beslut 2002-12-16, mål nr 7443-02

en sökande har tackat nej till en förlängning att han eller hon inte i normalfallet kommer att bli föremål för någon sanktion.

GRUNDER

IAF åberopar vad inspektionen tidigare anfört i underinstanserna.

Lena Aronsson

Ingrid Boström

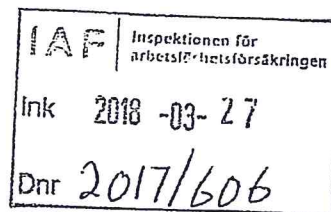

KAMMARRÄTTEN I
GÖTEBORG
Avdelning 3

DOM

2018 -03- 26
Meddelad i Göteborg

Sida 1 (4)
Mål nr 446-18

KLAGANDE

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen
Box 210
641 22 Katrineholm

MOTPART

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Karlstads dom den 24 november 2017 i
mål nr 2099-17, se bilaga A

SAKEN

Arbetslöshetsersättning

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten meddelar prövningstillstånd.

Kammarrätten avslår överklagandet.

YRKANDEN M.M.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, (IAF), yrkar att

ska stängas av från rätten till arbetslöshetsersättning i

45 ersättningsdagar från och med den 1 juli 2015 enligt 43 b § första stycket lagen (1997:238) om arbetslöshetsersättning, förkortad ALF, och anför följande. Rättsläget är oklart vilken sanktionsbestämmelse, 43 a § första stycket 1 eller 43 b § första stycket 1 ALF, som ska tillämpas när en

Dok.Id 416777

Postadress
Box 1531
401 50 Göteborg

Besöksadress
Stora Nygatan 21

Telefon
031-732 74 00
E-post: kammarratten.goteborg@dom.se
www.kammarratten.goteborg.se

Telefax
031-732 76 00

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

sökande, som saknar godtagbara skäl, har avböjt ett erbjudande om förlängning av en tidsbegränsad anställning.

Frågan är om det förhållandet att en sökande tackat nej till förlängning av sin tidsbegränsade anställning ska bedömas som att den enskilde orsakat sin arbetslöshet genom att lämna sitt arbete eller ska den enskilde i ett sådant fall anses ha avvisat ett lämpligt arbete.

Det förhållandet att en sökande har tackat nej till en förlängning av en tidsbegränsad anställning har i äldre rättspraxis bedömts som om den sökande har avvisat ett erbjudet lämpligt arbete. En sökande som avvisade ett lämpligt arbete fick enligt den äldre sanktionsbestämmelsen en nedsättning av dagpenningen med en viss procentsats under 40 ersättningsdagar. Om nu gällande 43 a § första stycket 1 ALF ska tillämpas innebär det i normalfallet att bestämmelsen är överspelad när den sökande anmäler sig som arbetslös, ifall denne har arbetat kvar i anställningen efter att ha avböjt förlängningen. Detta på grund av att antalet avstängningsdagar är få i de lägre trappstegen i den sanktionstrappa som ska räknas från dagen då det avstängningsgrundande förhållandet inträffade.

Vad som utgör giltig anledning i arbetslöshetsförsäkringens mening för att lämna sitt arbete innan sökanden funnit ett nytt arbete ska enligt förarbetena till ALF bedömas restriktivt. I dessa har hälsoskäl, utebliven lön, trakasserier etc. ansetts som giltig anledning. Även det förhållandet att den sökande har lämnat en tillsvidareanställning för en provanställning kan också utgöra en giltig anledning att lämna sitt arbete. Det finns däremot inte stöd vare sig i rättspraxis eller förarbeten för att anse att det förhållandet att den sökande har erbjudits ett arbete med bättre villkor, som i [REDACTED] fall en tillsvidareanställning med tillträde ett antal månader fram i tiden, är en giltig anledning att lämna sitt arbete i förtid och därigenom orsaka sin arbetslöshet.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

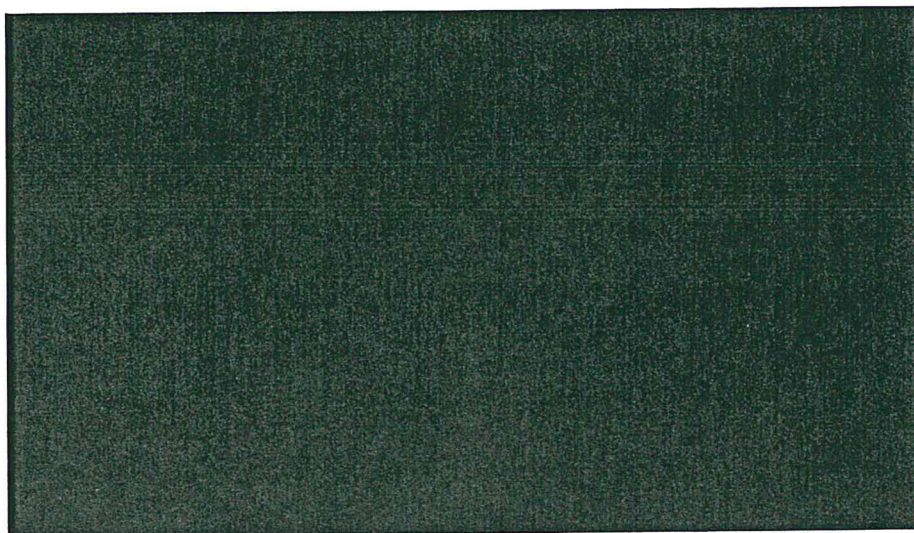
En sökande som omfattas av rätten till arbetslöshetsersättning kan i vissa fall stängas av från den rätten för viss tid. En sådan situation är, som IAF anför, att den sökande utan giltig anledning lämnat sitt arbete, se 43 b § första stycket 1 ALF. I ett sådant fall stängs den sökande av från rätten till ersättning under 45 ersättningsdagar. Det som kammarrätten ska ta ställning till är om [REDACTED] ska stängas av från rätten till arbetslöshetsersättning enligt denna bestämmelse.

Kammarrättens bedömning

[REDACTED] hade en tidsbegränsad anställning som specialpedagog till och med den 30 juni 2015. Under pågående anställning avböjde hon ett erbjudande från arbetsgivaren om ytterligare en tidsbegränsad anställning med första anställningsdag den 1 juli, dvs. i direkt anslutning till det att hennes anställning upphörde. Anledningen var att hon tidigare hade fått en tillsvidareanställning hos en annan arbetsgivare med tillträdesdag den 12 augusti 2015. Hon var arbetslös under perioden den 1 juli – 11 augusti 2015 och beviljades sökt arbetslöshetsersättning.

Det är ostridigt att [REDACTED] tidsbegränsade anställning upphörde den 30 juni 2015. Erbjudandet om fortsatt visstidsanställning för ytterligare en period från och med den 1 juli det året innebär enligt kammarrättens uppfattning att hon erbjudits en ny anställning. [REDACTED] beslut att avböja erbjudandet kan därför inte jämföras med att hon lämnat en anställning. Den omständigheten att den nya anställningsperioden följde direkt efter den avslutade medför inte någon annan bedömning. Sanktionsbestämmelsen i 43 b § första stycket 1 ALF är därför inte tillämplig. Överklagandet ska därmed avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 4).

KLAGANDE

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, 202100-5414
Box 210
641 22 Katrineholm

MOTPART

ÖVERKLAGAT BESLUT

Akademikernas erkända arbetslöshetskassas beslut den 10 juli 2015

SAKEN

Arbetslöshetsersättning

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten avslår överklagandet.

BAKGRUND

[REDACTED] har haft en tidsbegränsad heltidsanställning till och med den 30 juni 2015. Enligt arbetsgivarintyg har hon den 17 juni 2015 erbjudits fortsatt heltidsarbete av sin tidigare arbetsgivare under tiden den 1 juli 2015 – den 30 juni 2016. Hon tackade nej med motiveringen att hon redan den 11 juni 2015 tackat ja till en tillsvidareanställning på heltid som skulle börja den 12 augusti 2015.

Akademikernas erkända arbetslöshetskassa (AEA) beslutade den 10 juli 2015 att [REDACTED] har rätt till ersättning från och med den 2 juli 2015 utan avstängning.

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) överklagade beslutet och förvaltningsrätten avslog överklagandet den 8 juni 2016 (mål nr 3801-15). Målet överklagades till Kammarrätten i Göteborg som den 5 maj 2017 återförvisade målet till förvaltningsrätten för ny prövning på grund av felaktig partsställning i förvaltningsrätten.

YRKANDEN M.M.

IAF vidhåller sitt överklagande och yrkar att förvaltningsrätten beslutar att [REDACTED] stängs av från rätt till ersättning i 45 ersättningsdagar från och med den 1 juli 2015. IAF hänvisar till vad inspektionen anför i sin utveckling av talan den 15 oktober 2015, där det bl.a. sägs följande.

[REDACTED] har utan giltig anledning lämnat sitt arbete genom att ha avböjt fortsatt anställning och har därigenom orsakat sin arbetslöshet. Att hon tackat ja till en annan anställning när hon erbjöds fortsatt anställning den 17 juni 2015 utgör vare sig giltig anledning att lämna sitt arbete eller godtagbart skäl att avvisa erbjudet arbete. Av lagtexten följer att 43 b § ALF ska tillämpas i [REDACTED]s fall, i och med att hon genom att tacka nej till en förlängning av sin tidsbegränsade anställning orsakat sin arbetslöshet.

[REDACTED] anser att förvaltningsrätten ska avslå överklagandet och hänvisar till vad AEA tidigare anfört och tillägger följande.

Då hon hade vetskap om att [REDACTED] skulle läggas ned, och inga besked gavs, ansåg hon det säkrast att söka nytt jobb för att slippa bli arbetslös. Eftersom verksamheten i skolan pågår i anslutning till elevernas skolår fanns ingen möjlighet att påbörja anställningen tidigare än den 12 augusti 2015.

Av AEA:s tidigare anförande framgår följande.

Bedömningen gjordes att [REDACTED] avvisat erbjudet arbete och att gällande regelverk, eftersom hon arbetat mer än fem dagar efter det att hon avvisade det fortsatta arbetet, inte gjorde det möjligt att avstänga henne från rätt till ersättning. Hon har inte lämnat sitt arbete utan har varit anställd under en begränsad tid fram till och med den 30 juni 2015 och har arbetat kvar till sista anställningsdag. Då hon stod inför arbetslöshet har hon genom att tacka ja till tillsvidareanställningen undvikit arbetslöshet så långt hon har kunnat. En sökande bör inte passivt invänta att den tidsbegränsade anställningen löper ut. Ska en sökande, som under tid denne innehar en tidsbegränsad anställning, och gör vad som krävs för att undvika arbetslöshet, bestraffas av försäkringen lika hårt som en sökande som väljer att utan giltig anledning lämna sin anställning på egen begäran? En tillsvidareanställning är också en säkrare och mer lämplig anställning än en visstidsanställning. I den situation som uppkom, har [REDACTED] haft godtagbara skäl att avvisa det erbjudna arbetet.

SKÅLEN FÖR AVGÖRANDET

Tillämpliga bestämmelser m.m.

Enligt 43 a § punkt 1 lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, ALF, ska en sökande stängas av från rätt till ersättning i 5 ersättningsdagar, om han eller hon utan godtagbart skäl avvisat ett lämpligt arbete.

Enligt 43 b § punkt 1 ALF ska en sökande stängas av från rätt till ersättning i 45 ersättningsdagar, om han eller hon utan giltig anledning lämnat sitt arbete.

Av 13 § i IAF:s föreskrifter (IAFFS 2015:3) om lämpligt arbete framgår bl.a. följande. Om det finns ett avtal om ett annat arbete än ett anvisat eller erbjudet lämpligt arbete, är detta avtal ett godtagbart skäl att avvisa ett anvisat eller erbjudet arbete endast om båda nedan angivna villkor är uppfyllda.

- a) Den sökande visar en skriftlig handling som styrker att ett avtal om en annan anställning hos en annan arbetsgivare har ingåtts vid tiden för anvisningen eller erbjudandet.
- b) Den avtalade anställningen ska tillträdas inom en månad räknat från anvisningen eller erbjudandet.

Förvaltningsrättens bedömning

Frågan i målet är om [REDACTED] ska stängas av från rätt till ersättning och om hennes handlande i så fall ska ses som att hon utan godtagbart skäl avvisat ett lämpligt arbete eller utan giltig anledning lämnat sitt arbete.

Beträffande frågan om [REDACTED] lämnat sitt arbete utan giltig anledning kan följande sägas. Som framgår av förarbetena (prop. 2012/13:12 s. 41) måste det finnas starka skäl för att en sökande ska kunna lämna sitt arbete på egen begäran. Som exempel på när det kan finnas giltig anledning att lämna sitt arbete nämns en sökande som lämnar en tillsvidareanställning för en provanställning. När [REDACTED] den 11 juni 2015 tackade ja till en tillsvidareanställning på heltid riskerade hon att bli arbetslös, eftersom hon endast var anställd på begränsad tid och denna anställning närmade sig sitt slut. En tillsvidareanställning är av naturliga skäl tryggare och mer fördelaktig för arbetstagaren än en visstidsanställning. Genom att tacka ja till erbjudandet får [REDACTED] därför anses ha gjort vad hon kunnat för att undvika arbetslöshet. Mot denna bakgrund får hon anses ha haft giltig anledning att lämna sitt arbete, varför hon inte - som IAF yrkat - ska stängas av från rätt till ersättning i 45 ersättningsdagar.

Däremot får [REDACTED] anses ha avvisat ett lämpligt arbete utan något godtagbart skäl, eftersom den avtalade anställningen inte skulle tillträdas inom en månad, räknat från anvisningen eller erbjudandet. Det har därför funnits en möjlighet att stänga av henne från rätt till ersättning i fem ersättningsdagar räknat från dagen då det avstängningsgrundande förhållandet inträffat. Eftersom [REDACTED] fortsatt att arbeta i mer än fem dagar sedan hon blivit anvisad fortsatt anställning, och dagar då den sökande har utfört förvärvsarbete räknas av från avstängningstiden, ska hon inte stängas av från rätt till ersättning. Överklagandet ska således avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

~~Denna dom kan överklagas. Hur man överklagar, se bilaga (DV 3109/1B)~~

